

Adhurimi Eukaristik

E Diela e XXV Gjtë Vitit - A

***Të fundit kanë me kenë të parët,
ndërsa,
kush pretendon me kenë i pari,
ka me mbetë i fundit!***

Katedralja e shën Palit - Titanë

***NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.
AMEN.***

Në Ungjillin që do të lexojmë sot në këtë adhurim dhe që asht pjesa e Ungjillit e së dielës që vjen, Jezusi na zbulon se sa e ndryshme asht logjika që përdor Zoti me ne në krahasim me logjikën që ne përdorim me Zotin dhe me të afërmin tonë. Në vreshtën e tij ka vend për të gjithë, dhe në çdo orë të shkosh me punue asht ora çasti i duhur dhe nuk kena pse me u shqetsue: mjafton të shkojmë, dhe për pagën se sa do të marrim tashma e ka mendue vetë Zoti, duke na sigurue se ka me kenë paga e drejtë dhe paga e nevojshme dhe e mjaftueshme. Në këtë mënyrë çdo situatë të jetës tonë duhet ta mendojmë si vreshtën, duhet ta konsiderojmë si vreshtën të cilën Zoti na e ka besue për me u kujdesë për të dhe për ta ba që ta japin frytin për të cilën Ati e ka krijue dhe ne na e ka besue, duke u ba në këtë mënyrë ungjillëzues dhe misionarë të vërtetë. Ndoshta mund ta mendojmë vetveten si punëtorët e orës së parë, por çeshtja asht me ndejt në pritje dhe me pa se cila asht thirrja që Ati ka ruejtë për ne për në orën e fundit, në atë orë që mund të quhet si perëndimi i jetës tonë? Asht një dhuratë e madhe për secilin prej nesh nëse e ndijmë se me të vërtetë jena të thirrun në shëlbim, dhe këtë na e shprehim më gëzimin dhe gatishmërinë tonë për me ju përgjigjë thirrjes, edhe atëherë kur kjo thirrje nuk na pëlqen apo kur na duket pak e dhimbshme.

Aleluia, alleluia.

“Hape, o Zot, zemrën tonë dhe do t’i pranojmë Fjalët e Birit tand.”

Aleluia, alleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 20,1-16)

Në atë kohë, Jezusi ju dftoi apostujve të tij këtë shëmbëlltyrë: ”Mbretëria e qiellit është e ngjashme me atë zotështëpie, i cili doli herët në mëngjes që të gjejë punëtorë për vreshtin e vet. E, si u godit me punëtorët nga një denarë në ditë, i çoi në vreshtin e vet. Pastaj doli edhe rreth orës tre, pa do të tjerë duke ndenjur të papunë në treg e u tha: ‘Shkoni edhe ju në vreshtin tim e do t’ju jap sa të jetë e drejtë.’ Shkuan edhe ata. Prapë doli rreth orës gjashtë dhe orës nëntë e bëri ashtu. Doli përsëri rreth orës njëmbëdhjetë, gjeti tjerë që po rrinin të papunë dhe u tha: ‘Përse rrini këtu të papunë gjithë ditën?’ Ata i përgjigjën: ‘Sepse askush nuk na mori në punë.’ Ai u tha: ‘Shkoni edhe ju në vresht!’

Si u bë mbrëmje, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të vet: ‘Thirri punëtorët dhe jepu pagën fillo prej atyre të fundit e deri në të parët.’ Erdhën kështu ata të të njëmbëdhjetës orë e morën secili nga një denar. Kur erdhën të parët, menduan se do të marrin më shumë. Por edhe ata morën nga një denar. Duke e marrë ankoheshin në zotështëpinë e thoshin: ‘Këta të fundit punuan vetëm një orë e ti i barazove me ne që mbartëm mundin e ditës e vapën.’

E ai i përgjigji njërit prej tyre: ‘Mik, s’po të bëj padrejtësi! A nuk u godite me mua nga një denar? Merr sa të përket e nisu! Unë dua t’i jap edhe këtij të fundit sa ty! A nuk kam të drejtë të bëj me pasurinë time si më pëlqen mua? Vallë a duhet të jesh ti smirëzi pse jam unë i mirë?’

Kështu të fundit do të jenë të parët, e të parët të fundit!”

Fjala e Zotit

Heshtje e shkurtë meditimit dhe kangë...

Sonte po meditojmë përmbi një prej shëmbëlltyrave sipas meje ma të habitshmet, dhe ndoshta për këtë edhe ma të përshtatshmen për me na e tregue të veçantën e Zotit tonë. Vreshta asht Mbretëria e Hyjit, në të cilën çdo njeri, në kushte të ndryshme, asht i thirrun me hy në të. Në kontekstin historik të kohës së Jezusit bahet fjalë për farizejt dhe për judejt që ishin të parët dhe populli i zgjedhun prej vetë Hyjit, dhe pjesa tjetër paganët dhe mëkatnorët të cilët ishin dhe janë të thirrun edhe ata... por të fundit! Në kontekstin në të cilin jetojmë sot, secili prej nesh ta shohin veten aty ku me të vërtetë mendon se asht... Ajo që ngjall habi dhe krijon polemikë në këtë pjesë të Ungjillit, asht sjellja e Jezusit në momentin kur ka me dhanë shpërblimin për punën e bame. Ajo që bjen mandej në sy asht edhe gjykimi që Jezusi ka për pretendimet e atij që mendon se asht i pari në krahasim me atë që e mendon si të fundit.

Heshtje e shkurtë meditimit...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 145

**Zoti është vetë butësia e mëshira,
i ngadalshëm në zemërim dhe plot dashuri.**

**Zoti është i mirë për të gjithë,
i dhimbshëm për të gjitha krijesat e veta.**

**Le të lavdërojnë, o Zot, të gjitha veprat e tua
e le të bekojnë shenjtërit e tu.**

**Le ta tregojnë lavdinë e Mbretërisë sate,
le të kuvendin për pushtetin tënd,
për t'ua shpallur njerëzve gjithëpushtetësinë tënde
dhe lavdinë e madhërisë së mbretërisë sate.**

**Mbretëria jote është mbretëri e amshueshme,
pushteti yt prej breznie në brezni.
Besnik është Zoti në të gjitha premtimet e veta,
i shenjtë në të gjitha veprat e veta.**

**Zoti ua jep dorën atyre që u merren këmbët,
i çon ata që rrëzohen.
Sytë e të gjithëve shpresojnë në ty,
ti u jep ushqim në kohën e duhur.**

**Ti e hap dorën tënde
dhe mbush me të mira çdo gjë të gjallë.
I drejtë është Zoti në të gjitha udhët e veta
dhe i shenjtë në të gjitha veprat e veta.**

**Zoti është afër të gjithë atyre që e thërrasin,
të gjithë atyre që e thërrasin me çiltëri.
E plotëson dëshirën e atyre që e druajnë,
ua dëgjon përlutjen dhe i shpëton.**

**Zoti i ruan të gjithë ata që e duan,
kurse të paudhët të gjithë do t'i shuajë.
Goja ime do ta shfaqë lavdinë e Zotit,
çdo njeri do ta bekojë Emrin e tij të shenjtë
përgjithmonë e jetës.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe kangë...

“Mbretnia e qiellës i përngjan të zotit të shtëpisë që doli me kërkue punëtorë për vreshtin e vet”. Kshtu fillon shëmbëlltyra që don sonte me i hapë zemrat tona përballë bujarisë hyjnore.

Me punëtorët që merr në fillim stabilizon se sa ka me ju dhanë dhe ata janë të knaqun. Por kur sheh se në shesh ka të tjerë që rrijnë kot, i fton edhe ata në punë. Ata e kuptojnë se ma mirë në punë e me fitue diçka sesa në rrugë dhe barabar janë të humbun pa asnjë fitim. Janë shumë të kënaqun kur ndijnë se pronari ju thotë:

«Shkoni edhe ju me punue në vresht; aq sa asht e drejtë me ju pague, kam me jua dhanë».

Vjen mbarimi i ditës dhe fillon me ju pague rrogën e ditës «dhe ja nisë prej atyne të fundit, për me shkue mandej tek të parët».

Kur ata të orës pesë pasdite, pra krejt të fundit marrin nga një lek, aq sa ishte pagesa e një dite të plotë, edhe pse kishin ardhë vonë në punë, të parët normal që fillojnë me mendue se kanë me marrë ma shumë sepse kanë punue tanë ditën, dhe pronari ka me e pasë parasysh këtë gjë.

Realiteti ju del ndryshe: «Edhe ata morën nga një lek secili», ASHTU SI KISHIN RA DAKORT NË FILLIM. Por... duke marrë pagën, punëtorët e orës së parë nuk e fshehin pakënaqësinë e tyne, dhe interesantja që na ban shumë të ngjashëm me ta asht se ata nuk e shprehin pakënaqësinë e tyne drejtë për drejtë, por fillojnë e murmurojnë njani me tjetrin kundër zotnisë. Një mënyrë e tillë e të vepruemit asht shenjë e zemrës që nuk arrin të komandojnë buzët. E gjithë kjo vjen kur në bazë të ankimeve tona, asht logjika e krahasimit me të tjerët:

«K’ta të fundit kanë punue vetëm një orë dhe ky po i trajton barabar me ne që kena punue tanë ditën në të nxehtë».

Ajo që punëtorët i mërzitë nuk asht se ju ka hangër hakun e mundit dikush, por pse me kenë të barabartë me të tjerët.

Fjalë për fjalë ata i thojnë: «Ti po i trajton të gjithë në mënyrë të barabartë»...

Heshtje meditimit

Të lutemi të gjithë bashkë...

**E si mundem unë, o Zot,
të bëhem gjykatës i mëshirës tënde,
si mundem unë,
ta gjykoj fytyrën tënde,
dhe t'i vështroj sytë e tu,
nëse mbetem në krenarinë time?
Mëkat nuk është vetëm bërja e një faji,
apo shprehja e mos besnikërisë sime,
por është mungesa e mëshirës,
që në mua e zhdukë shpresën e shëlbimit.
Ah, sikur të mësoja nga Ti,
o Mik i mirë i shpirtit tim,
sikur ta mësoja forcën e mëshirës tënde,
duke ma dhënë gëzimin
për ta shtruar tryezën e festës
për ata që nuk kanë për të ngrënë.
Ah, sikur të mësoja nga Ti,
o Mik i mirë i shpirtit tim,
sikur ta mësoja forcën e mëshirës tënde,**

**duke e dëgjuar zërin tënd të ëmbël,
që më thotë se:
është më gëzim të japësh sesa të marrësh.
Vetëm atëherë gëzimi im do të jetë i plotë
dhe drita do ta ndriçojë zemrën time,
sepse më jep fatin t'u përgatis festën
atyre që janë larg Teje.
Ma jep hirin, o Zot,
që ta mësoj prej teje,
rrugën e bukur të dashurisë pa kushte.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe kangë...

Në këtë pikë i takon të zotit të vreshtit që të japë arsyen e sjelljes së tij, duke e quajtur prapë se prapë, “mik” atë që ka diçka edhe thjesht në mendjen e tij:

« Mik, unë nuk po të baj padrejtësi. A nuk kena ra dakort për një lek në ditë? Merr lekun tand edhe shko. »

Një Zot i cili jo vetëm asht i drejtë por edhe të len të lirë që të shkosh e të bash çka të duash me pasuninë tande.

*« Në kjoftë se unë du me i dhanë edhe këtij të fundit sa ty:
... Apo ti je xheloz pse jam unë i mirë? »*

Në këtë pyetje të fundit gjendet edhe shkaku i xhelozisë. Po, pse duhet me kenë i trishtuem unë, vetëm pse tjetri asht i lumtur. Gadi gadi, lumturia e tjetrit, asht si atentat për lumturinë tonë.

Adhurimi i të shejtnueshmit Sakramend duhet me na ushqye në zemrat tona të njajtat ndjenja bujare që ka edhe Zemra e Krishtit, i cili e ka dhanë edhe jetën e vet për ne mëkatnorët.

Heshtje meditimit...

Të lutemi të gjithë bashkë...

**O Zot, Jezu Krisht,
bëj që ta kuptojmë se:
nuk është shumë e rëndësishme
se kur me fillu e me punu në vreshtën tënde,
por themelore për ne është,
që ta pranojmë ftesën tënde për të ardhur në
vreshtë.**

**Mos lejo që ta lidhim shërbimin tonë,
me shpërblimin që ke për të na dhënë,
por na e jep hirin që të punojmë,
duke qenë të sigurt se mirësia e jote,
ka për të na dhënë,
shumë më shumë se ne presim dhe meritojmë.**

Heshtje shkurtë meditimit dhe kangë...

Ma në fund një Zot, i cilin nuk asht thjesht një zotni, dhe as ma i miri i zotnive. Zoti i jonë asht diçka tjetër: ASHT ZOTI I MIRËSISË SË PAKUFI. Një Zot i cili i tronditë mendimet tona normale e të zakonshme, një Zot i cili i prishë rregullat e tregut.

Vreshti i Zotit që jena na, asht toka që Ai e ka për zemër fort e për këtë del me kërkue punëtorë tanë ditën.

Shumëkush prej nesh edhe mund të ndijnë pak keqardhje për punëtorët që kishin punue gjithë ditën dhe marrin të njajtën pagesë me ata që punuen vetëm një orë.

Mendoj se asht e drejtë një keqardhje e tillë, por...
MIRËSIA SHKON PËRTEJ DREJTËSISË. Drejtësia nuk mjafton për me kenë njerëz të mirë. Dhe aq ma pak drejtësia mundet me i mjaftue Zotit për me kenë Zot.

Në kjoftë se bajmë sikurse Zoti, atëherë në qendër të gjithçkaje për ne do të jetë njeriu dhe jo pasunia; personi njerëzor dhe jo rezultati i punës; kështu merr vlerë punëtori i orës së fundit që ishte një i pa punë, i pa tokë, me fëmijë për t'i ushqye dhe me tavolinën bosh; për këtë arsye nuk mundem me kenë xheloz ndaj vendimit të Atij që jetën e tjetrit don me e ba të bukur si jetën teme.

Duke i pa gjanat në këtë mënyrë, atëherë do t'i shikojmë ma pak meritat tona e ma shumë mirësinë e Zotit. Zoti nuk meritohet, vetëm pranohet.

“Pse duhet me të ardhë keq ty, sepse unë jam i mirë”?

Jo, o Zot, sepse unë mund të jem ai i orës së fundit dhe gjithçka e kam dhuratë prej teje. Mu nuk më vjen keq, o Zot, sepse unë e di se ti ke me ardhë e me më kërkue edhe atëherë kur të më duket se asht shumë vonë dhe se nuk ka ma shpresë. Mua nuk më vjen keq, o Zot, pse ti je i mirë. Përkundrazi. Unë jam shumë i lumtur që ti je kështu, që je një Zot i mirë dhe që e zbutë zemrën teme prej farizeut, me qëllim që vështrimi i jem i shtrembët, të mund të bahet i aftë për me e pa dhe për me e shijue të mirën.

Të lutemi të gjithë bashkë...

**O Zot Jezu Krisht,
e kam dëgjuar zërin tënd,
e kam dëgjuar në Fjalën tënde;
tani dua të hesht, me zemër dhe me mendje,
sepse vetëm në heshtje
realizohet dëgjimi i vërtetë,
dëgjimi që mund të ma shndërrojë jetën,
nga thellësia e shpirtit tim.
Më ndihmo, o Hyj i fshehur,
o Hyj i heshtjes dhe i dashurisë.
Është kjo heshtje
që më përcjell në mbretërinë tënde,
në shtëpinë tënde dhe në vreshtën tënde,
aty ku shpërblimi vetëm që dëshiroj të marr,
është të të kem ty përherë,
pjesë të jetës time.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe këngë...

Ati ynë...

Edhe unë, o Jezus, si ata punëtorët që kishin punue gjithë ditën, ndoshta e kam një fjalë me ta thanë. E kam të vështirë me e pranue se do të më paguash sikurse ata që kanë ardhë e kanë punue vetëm një orë. Ti e din se unë i kam disa merita ma shumë se ata që janë pagëzue vonë dhe që nuk punojnë në vreshtën tande aq sa punoj unë: jam pagëzue prej shumë kohësh; jam aktiv në kishë;

baj shumë për kishën teme e kishën tande; jam pjesë e strukturave të kishës; ta kam kushtue krejt jetën teme ty;... pra kam shumë merita dhe pres edhe me pasë shumë të drejta!

Po, o Zot, veproj kështu, a thua se unë e kam meritue krejt gëzimin që ti më ke dhanë në zemër, por që në të vërtetë asht krejt fryt i mirësisë tande. Ma mëso, o Jezus, se rrugët e tua nuk janë rrugët e mia, dhe se mënyra se si Ti e drejton historinë nuk mund t'i nënshtrohet zemërvogëlsisë teme.

Na mëso, o Jezus, që përballë zemërgjanësisë së Atit të ndjejmë gëzim në zemrën tonë, të jena të kënaqun kur shohim se kjo zemërgjanësi e shndërron jetën e tonë dhe jetën e të afërmit tonë... dhe të mos bahena xhelozë dhe shpirtvegjël. Faleminderës, o Jezus, që nuk dorëzohesh përballë ngurtësisë tonë: Ti përherë na fton që t'i pranojmë rrugët e Atit tand të cilat edhe pse janë larg dhe të ndryshme prej rrugëve tona, prapë se prapë, ti shpreson se hiri Yt do t'i bashkojë për të na dhuruar gëzimin e vërtetë që aq shumë e dëshirojmë.

Të lutemi të gjithë bashkë...

Lutje për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë,

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

**Në sajë të hirit tënd le të jenë,
të qetë, të lirë dhe të fortë;**

**të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.**

**Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit” të mos mungojnë
edhe “ata që i thirrin”;**

**ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd**

**dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipeshkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me ftyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.**
- Që në vetvete ka çdo shije.**

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e TenZot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.